

بررسی کاربرد زئولیت و نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد برنج رقم هاشمی

اکبر علی پور، حسین زاهدی*

عضو هیأت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر، گروه زراعت و اصلاح نباتات، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۰/۱۴ تاریخ دریافت: ۹۱/۶/۱۳

چکیده

به منظور بررسی کاربرد زئولیت و نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد برنج رقم هاشمی آزمایشی در سال زراعی ۱۳۹۱ در شهرستان آستانه اشرفیه انجام گردید. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و در سه تکرار اجرا گردید. مقادیر مختلف زئولیت در سه سطح شامل ۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم از منبع اوره (۴۶٪ نیتروژن) بود. نتایج حاصل از تحقیق نشان داد، اثرات ساده کاربرد زئولیت و نیتروژن بر همه صفات بجز تعداد خوشة چه پوک در خوشة معنی دار گردید. همچنین اثرات متقابل آن‌ها در همه صفات بجز طول خوشة و تعداد دانه پر در خوشه معنی دار گردید. بالاترین میزان عملکرد دانه با کاربرد ۱۲ تن در هکتار زئولیت (3795kg.ha^{-1}) و کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار (3815kg.ha^{-1}) و کاربرد توام ۱۲ تن در هکتار زئولیت و کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار (4516kg.ha^{-1}) حاصل گردید.

واژه‌های کلیدی: زئولیت، نیتروژن، عملکرد، اجزای عملکرد، برنج

*نگارنده مسئول (hzahedi2006@gmail.com)

مقدمه

نگهداری عناصر موجود در خاک در مکان های تبادلی و رها سازی آن ها در زمان مناسب و به صورت کند رها سبب بهبود رشد گیاه و افزایش عملکرد گردد (Polat *et al.*, 2004). برای دستیابی به عملکرد بالا، حفظ حاصلخیزی خاک که از طریق کودهای شیمیایی حاصل می شود، ضروری است. نیتروژن مهم ترین عنصر غذایی در تولید گیاهان زراعی و اولین عنصر محدود کننده عملکرد در زراعت برنج است (Peng, 2000). به طور کلی با افزایش مقدار نیتروژن تا یک حد معین عملکرد دانه به میزان قابل توجهی افزایش می یابد (Singh & Jain, 2000). عملکرد دانه برنج تابعی از تعداد خوشة، تعداد دانه در هر خوشة، درصد دانه های پر و وزن هزار دانه است (Yoshida, 1983). افزایش تعداد خوشه در واحد سطح عامل اصلی افزایش عملکرد برنج در اثر مصرف کودهای نیتروژنه است (Bindra *et al.*, 2000). نیتروژن تعداد سنبلاچه در خوشه را افزایش می دهد و تشکیل سنبلاچه ها بوسیله جذب نیتروژن و دستریسی به کربوهیدرات ها در طول مرحله زایشی تحت تأثیر قرار می گیرد (Saha & Yamagishi, 1998) اهداف مورد نظر در این تحقیق عبارت از بررسی کاربرد زئولیت و نیتروژن و اثرات متقابل آن ها بر عملکرد و اجزای عملکرد برنج رقم هاشمی می باشد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی کاربرد زئولیت و نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد برنج رقم هاشمی، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۹۱ در مزرعه ای در شهرستان آستانه اشرفیه انجام شد. نمونه برداری خاک قبل از کاشت در عمق ۰-۳۰ سانتی متر انجام و بر اساس نتایج تجزیه خاک اسیدیته (pH) خاک برابر ۸، هدایت الکتریکی (EC) برابر ۱/۱۱ دسی

برنج یکی از مهم ترین محصولات کشاورزی دنیاست و بعد از گندم جایگاه دوم را از نظر تولید سالانه به خود اختصاص داده و غذای اصلی نیمی از مردم دنیا را تشکیل می دهد، همچنین مبدأ اولیه برنج از قاره آسیا و از کشور هندوستان بوده و کشت آن از پنج هزار سال قبل از میلاد مسیح رایج بوده است (Chabra *et al.*, 2006). تحقیقات بسیاری در مورد استفاده از مواد افزودنی به خاک به منظور افزایش اثرگذاری این مواد بر رشد و عملکرد گیاهان زراعی انجام شده است که از آن جمله می توان به کانی های طبیعی زئولیت اشاره کرد. استفاده از زئولیت در اراضی کشاورزی به دلیل افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی خاک و تمایل زیاد آن ها برای جذب و نگهداری آمونیوم، می تواند نقش موثری در کاهش شستشوی عناصر غذائی خاک و حفظ رطوبت موجود در خاک داشته باشند. زئولیت ها مواد متخلفی هستند که با ساختمان کریستالی خود مانند غربال مولکولی عمل کرده و به دلیل داشتن کانال های باز در شبکه خود، اجازه عبور بعضی از یون ها را داده و مسیر عبور بعضی از یون های دیگر را مسدود می کنند (Mumpton, 1999). زئولیت ها گروهی از آلومینوسیلیکات های (AlO_4SiO_4) هیدراته متبلور با خلل و فرج ریز هستند که حاوی کاتیون های قابل تبادل از گروه فلزات قلیایی و قلیائی خاکی یعنی Na^+ , K^+ , Mg^{2+} و Ca^{2+} بوده و به طور برگشت پذیر آب را به خود جذب و مجددآزاد کرده و بعضی از کاتیون های ساختمانی خودشان را مبالغه می کنند (Clifton, 1985). معروف ترین و فراوان ترین زئولیت طبیعی کلینوپتیلولايت است که در سال ۱۸۹۰ کشف شد. استفاده از زئولیت در خاک می تواند سبب افزایش ظرفیت نگهداری آب شده و همچنین با ذخیره و

رشد گیاه برنج حدود پنج سانتی متر بود که علاوه بر تامین نیاز آبی برنج تا حدودی از رشد علف‌های هرز نیز جلوگیری نمود. در طی دوره رشد و نمو گیاه صفاتی چون تعداد کل خوشه چه و درصد خوشه چه‌های پر شده در خوشه با نمونه برداری از ۲۰ خوشه در هر کرت شمارش گردید. تجمع ماده خشک کل گیاه با برداشت چهار کپه به طور تصادفی انتخاب شده و سپس کل اندام گیاهی به مدت ۷۲ ساعت در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی گراد خشک و سپس توزین گردیدند. عملکرد دانه بر حسب گرم در متر مربع با برداشت کپه‌ها از ۴ متر مربع از وسط هر کرت حاصل شدند. داده‌های به دست آمده با استفاده از نرم افزار SAS مورد تجزیه واریانس قرار گرفت و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث ارتفاع گیاه

ارتفاع گیاه یکی از صفات مورفولوژیکی برنج است که تحت تأثیر مواد غذایی موجود و در دسترس قرار می‌گیرد. همان‌گونه که در جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می‌گردد، اثر ساده زئولیت و اثر ساده نیتروژن در سطح یک درصد و اثر متقابل زئولیت در نیتروژن در سطح پنج درصد معنی دار گردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین‌های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می‌گردد که بالاترین ارتفاع گیاه ($60/99\text{ cm}$) مربوط به سطح کاربرد زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار مربوط می‌باشد. زاهدی و همکاران (۱۳۸۸) در بررسی که برروی گیاه کلزا انجام دادند، بیان نمودند که مصرف زئولیت به میزان ۱۰ تن در هکتار باعث افزایش ارتفاع گیاه، قطر ساقه و تعداد شاخه‌های فرعی شده است. همچنین مطابق با نتایج حاصل از جدول

زیمنس بر متر، ماده آلی (OM) برابر $1/0.7$ درصد و دارای نیتروژن (N)، فسفر (P) و پتاس (K) بترتیب برابر $0/0.9$ درصد، 5 ppm و 98 ppm بود. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی و در سه تکرار اجرا شد. مقادیر مختلف زئولیت در سه سطح شامل 0 ، 6 ، 12 تن در هکتار و کود نیتروژن خالص مورد نظر در این آزمایش شامل 0 ، 100 ، 200 و 300 کیلوگرم از منبع اوره ($46\% \text{ نیتروژن}$) بود. جهت اجرای عملیات طرح، ابتدا زمین خزانه آماده و عمل تسطیح، ماله کشی و کودپاشی انجام شد و سپس بذر توسط محلول 5 در هزار ویتاواکس ضدغافونی شدند و در محیط مناسب جوانه دار گردیده و گوشه‌ای از مزرعه به خزانه اختصاص یافت و 60 کیلوگرم بذر برای یک هکتار در خزانه مصرف شد و بر اساس نوع تیمار کود نیتروژن از منبع اوره مصرف شد. در زمان کاشت کود فسفر به فرم سوپر فسفات تریپل و پتاسیم به فرم سولفات پتاسیم به مقدار 100 کیلوگرم در هکتار مصرف شد، سپس مقدار زئولیت مورد نیاز برای هر کرت با توجه به میزان 12 تن در هکتار محاسبه گردید و در سطح هر کرت پخش و سپس با خاک تا عمق 30 سانتی‌متری مخلوط شد. زمانی که ارتفاع نشاء به 25 سانتی متر رسید به زمین اصلی انتقال یافت و با آرایش کاشت 20×20 سانتی متر مربع نشاء‌کاری انجام شد و دو روز بعد کرت‌های مورد نظر آبیاری شدند. برای مبارزه با علف‌های هرز از علف کش استفاده شد، همچنین کنترل مکانیکی علف‌های هرز با دست در طی 20 و 40 روز پس از نشاء‌کاری صورت گرفت. برای مبارزه با کرم ساقه خوار برنج از سم دیازینون 5 درصد در مرحله انتهای پنجه دهی و گلدهی استفاده گردید و همچنین برای مقابله با بیماری قارچی بلاست برنج از سم سیکلазون استفاده شد. عمق آب غرقایی در کرت‌ها در طی دوره نمو و

شدن دانه ارقام بتنج دارد. بنابراین اگر چه این صفت دارای نقش مهمی است ولی افزایش زیاد طول ساقه منجر به ورس نیز می شود در نتیجه مصرف متعادل کودها به ویژه نیتروژن نقش مهمی در افزایش طول ساقه دارد (Manzoor *et al.*, 2006).

طول خوش

همانگونه که در جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می گردد، اثر ساده زئولیت در سطح پنج درصد، اثر ساده نیتروژن در سطح یک درصد و اثر متقابل زئولیت در نیتروژن بر روی طول خوش از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می گردد که پائین ترین میزان طول خوش (۹۱/۴۲) گیاه مربوط به سطح عدم کاربرد زئولیت می باشد. قلی زاده و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی که بر روی گیاه کلزا انجام دادند بیان کردند که مصرف زئولیت به میزان ۱۰ تن در هکتار باعث افزایش طول خورجین شده است. همچنین مطابق با نتایج حاصل از جدول فوق پائین ترین میزان طول خوش گیاه نیز مربوط به سطح عدم کاربرد کود نیتروژن می باشد. در آزمایشی که توسط Mannan *et al* (2010) بر روی مقادیر مختلف کود نیتروژن بر روی بتنج صورت گرفت، مشخص گردید که با افزایش مصرف کود نیتروژن در هکتار طول خوش افزایش یافت. افزایش میزان تولید ترکیبات پرورده در نتیجه تأثیر نیتروژن روی سطح سبزینه ای گیاه و میزان فتوسنترز برگ ها منجر به افزایش در طول خوش ها می شود. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین طول خوش گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد (۸۹/۲۲)، هر چند

فوق بالاترین میزان ارتفاع گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد. افزایش رشد سلول ها تحت تأثیر نیتروژن می تواند، دلیلی بر افزایش ارتفاع گیاه باشد. محققین گزارش نموده اند که کمبود نیتروژن، رشد سلول ها و میزان تولید پلی ساکاریدها را که از اجزای دیواره سلول های گیاهی Gunter & Ovodov, (2005).

همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین ارتفاع گیاه (۶۰/۹۹ cm) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد، هر چند که اختلاف این تیمار با دو سطح کاربرد کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین میانگین ارتفاع گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بود (۸۶/۹۸ cm)، هر چند که اختلاف این تیمار با دو سطح کاربرد کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین میانگین ارتفاع گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بود (۷۲/۱۱ cm) و اختلاف این تیمار با سطوح دیگر کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار گردید. این نتایج با نتایج حاصل از تحقیق Biloni & Bocchi, (2003) به اینکه ساقه محل ذخیره مواد فتوسنتری می باشد که در مرحله شروع رشد خطی دانه مواد ذخیره شده در ساقه از طریق انتقال و توزیع مجدد به دانه منتقل می شود و نقش مهمی در مرحله پر

و مقادیر نیتروژن دارای اثر معنی داری بر این صفت هستند. تعداد خوشه چه پوک در هر خوشه به عنوان یک صفت نامطلوب تلقی می‌گردد (اصفهانی، ۱۳۷۷). همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می‌گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین تعداد خوشه چه پوک در خوشه گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد (۲۰/۲۷)، هر چند که اختلاف این تیمار با سطوح دیگر کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد خوشه چه پوک در خوشه گیاه (۲۰/۰۱) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد، هر چند که اختلاف این تیمار با دو سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار و عدم کاربرد کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد خوشه چه پوک (۲۳/۲۰) در خوشه گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد و اختلاف این تیمار با سطوح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار و عدم کاربرد کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. اما اثر متقابل زئولیت در نظر می رسد که بهترین میزان کاربرد کود نیتروژن تحت این شرایط به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد.

اعلام کردنده که ارقام هیبرید ژاپونیکا و ایندیکا قدرت مخزن پایینی دارند که علت آن محدودیت منبع است. آن ها متذکر شدند که علت ضعیف پر شدن دانه مربوط به تخصیص

که اختلاف این تیمار با دو سطح کاربرد کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین میانگین طول خوشه گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بود (۲۷/۴۹)، هر چند که اختلاف این تیمار با دو سطح کاربرد کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین میانگین طول خوشه گیاه (۳۰/۹۶) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد و اختلاف این تیمار با سطوح دیگر کود نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار گردید. نتایج تحقیقات تیموریان و همکاران (۱۳۸۷) نشان داد که با افزایش مصرف نیتروژن طول خوشه افزایش می یابد، به طوریکه اثر تیمار بدون محدودیت نیتروژن بالاترین طول خوشه و در تیمار بدون محدودیت، کمترین میزان طول خوشه به دست آمد.

تعداد خوشه چه پوک در خوشه

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می‌گردد که اثر ساده زئولیت و اثر ساده نیتروژن بر روی تعداد خوشه چه پوک در خوشه از لحاظ آماری معنی دار نگردید. اما اثر متقابل زئولیت در نیتروژن در سطح پنج درصد معنی دار گردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می‌گردد که سطوح مختلف زئولیت و سطوح مختلف کود نیتروژن در یک گروه آماری قرار دارند و اختلافشان از لحاظ آماری معنی دار نمی باشد. مصطفوی راد و طهماسبی سروستانی (۱۳۸۲) نیز گزارش دادند که درصد باروری خوشه در ارقام مختلف متفاوت است

استفاده در ساقه را دو مشکل در ارقام هیبریدی ژاپونیکا و ایندیکا دانستند. در آزمایشی که توسط واحد سطح باشد. ذخیره سازی ماده خشک بیشتر در اندام هوایی و انتقال مجدد آن به دانه‌ها نیز بر درصد دانه‌های پر تأثیر می‌گذارد (امام و نیکنژاد، ۱۳۷۳). همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می‌گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین تعداد خوشه چه پر در خوشه گیاه (۱۳۰/۲۳) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد، هر چند که اختلاف این تیمار با سطح کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد خوشه چه پر در خوشه گیاه (۱۴۷/۶۷) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد، هر چند که اختلاف این تیمار با سطح کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد خوشه چه پر در خوشه گیاه (۱۴۴/۶۵) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد و اختلاف این تیمار با سطوح دیگر نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. به نظر می‌رسد که بهترین میزان کاربرد کود نیتروژن تحت این شرایط به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد زیرا بالاترین تعداد خوشه چه پر در خوشه گیاه به دست آمد. (Yoshida *et al*, 1983) گزارش نمودند که درصد خوشه‌چه پر در خوشه و برخی صفات مانند وزن هزار دانه و تعداد خوشه در مترمربع نقش مهمی در افزایش عملکرد دانه ارقام جدید بتنج که

ضعیف مواد فتوسنتزی به دانه است و وجود دانه‌های پوک و نیمه‌پر و کربوهیدرات‌های غیر نیتروژن بر روی بتنج صورت گرفت مشخص گردید Mannan *et al* (2010) بر روی مقادیر مختلف کود که با افزایش کاربرد کود نیتروژن از ۰ تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار میزان نازایی از ۲۱ تا ۴۲ درصد افزایش یافت. این محققین گزارش نموده اند که با افزایش کاربرد کود نیتروژن ارتفاع گیاه افزایش می‌یابد و بر میزان زیست توده اندام هوایی افزوده می‌شود. بنابراین در هنگام گرده افسانی در بوته های بتنج، بوته ها دچار ورس می‌شوند و این امر میزان نازایی را در بوته ها افزایش می‌دهد.

تعداد خوشه چه پر در خوشه

با توجه به جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می‌گردد که اثر ساده زئولیت و اثر ساده نیتروژن بر روی تعداد خوشه چه پر در خوشه از لحاظ آماری در سطح یک درصد معنی دار گردید. اثر متقابل زئولیت در نیتروژن نیز در سطح یک درصد معنی دار شد. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می‌گردد که بالاترین تعداد خوشه چه پر در خوشه می‌گردد (۱۳۹/۰۷) مربوط به سطح کاربرد زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار می‌باشد. همچنین مطابق با نتایج حاصل از جدول فوق بالاترین تعداد خوشه چه پر در خوشه (۱۴۰/۸۵) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. هر چند که اختلاف این سطح با سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار از لحاظ آماری معنی دار نگردید. بنابراین سطوح بالای نیتروژن موجب تولید مواد فتوسنتزی بیشتری می‌شود که این عمل می‌تواند به علت افزایش غلظت کلروفیل برگ و افزایش تعداد پنجه‌ها در

در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد کل خوشه چه در خوشه گیاه (۱۶۲/۶۸) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بود، هر چند که اختلاف این تیمار با سطح کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد کل خوشه چه در خوشه گیاه (۱۶۱/۱۹) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد و اختلاف این تیمار با سطوح دیگر نیتروژن تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار گردید. به نظر می رسد که بهترین میزان کاربرد کود نیتروژن تحت این شرایط نیز، میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد. زیرا بالاترین تعداد کل خوشه چه در خوشه گیاه به دست آمد.

Wada *et al* (1989) گزارش نمودند که با مصرف نیتروژن در مرحله تمایز خوشه چه، تعداد کل دانه افزایش یافت. مبصر و همکاران (۱۳۸۴) نیز بیان نمودند که عدم مصرف کود نیتروژن موجب کاهش تعداد کل خوشه چه در خوشه می شود و همچنین سبب افزایش تعداد خوشه چه های پر نشده در هر خوشه می گردد. مصرف کود نیتروژن تا ۶۹ کیلوگرم در هکتار سبب افزایش تعداد کل خوشه چه می شود. در بررسی که بر روی گیاه کلزا انجام گرفت بیان شد که مصرف زئولیت به میزان ۱۰ تن در هکتار باعث افزایش تعداد خورجین در گیاه شده است (قلی زاده و همکاران، ۱۳۸۵).

تعداد دانه پر در خوشه

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می گردد که اثر ساده زئولیت و اثر ساده نیتروژن بر

قابلیت عملکرد بالایی دارند خواهد داشت. به علاوه بررسی‌ها نشان می‌دهد که ظرفیت مخزن نقش مهمی در تخصیص ماده خشک اندام‌های هوایی به خوشه‌ها دارد. وزن خشک خوشه در زمان خوشده‌ی کامل در ارتباط نزدیک با عملکرد است. وزن خوشه بالاتر در زمان خوشده‌ی (ظرفیت مخزن بالاتر) باعث افزایش وزن خشک خوشه در زمان برداشت می‌شود و درصد پر شدن دانه افزایش می‌یابد (هنرنژاد، ۱۳۸۱).

تعداد کل خوشه چه در خوشه

تعداد خوشه چه یکی از مهمترین اجزای عملکرد می باشد که نقش بسزایی در افزایش عملکرد دانه را به عهده دارد. مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می گردد که اثر ساده زئولیت و اثر ساده نیتروژن بر روی تعداد کل خوشه چه در خوشه از لحاظ آماری در سطح یک درصد معنی دار گردید. اثر متقابل زئولیت در نیتروژن نیز در سطح یک درصد معنی دار شد. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می گردد که بالاترین تعداد کل خوشه چه در خوشه (۱۵۷/۵۹) مربوط به سطح کاربرد زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار می باشد. همچنین مطابق با نتایج حاصل از جدول فوق بالاترین تعداد کل خوشه چه در خوشه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد. هر چند که اختلاف این سطح با سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین تعداد کل خوشه چه در خوشه گیاه (۱۵۰/۵۰) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد. همچنین

آماری معنی دار نگردید. همچنین در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد دانه پر در خوشه گیاه (۱۷۱/۹۱) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد، هر چند که اختلاف این تیمار با سطح کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین تعداد دانه پر در خوشه گیاه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد، هر چند که اختلاف که در آن از کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار استفاده گردیده بود، تحت همین شرایط از لحاظ آماری معنی دار نگردید. به نظر می رسد که بهترین میزان کاربرد کود نیتروژن تحت این شرایط به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد. زیرا بالاترین تعداد دانه پر در خوشه گیاه به دست آمد.

عملکرد دانه

با توجه به جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) مشاهده می گردد که اثر ساده زئولیت و اثر ساده نیتروژن بر روی عملکرد دانه از لحاظ آماری در سطح یک درصد معنی دار گردید. همچنین اثر متقابل زئولیت در نیتروژن نیز بر روی عملکرد دانه لحاظ آماری معنی دار گردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می گردد که بالاترین عملکرد دانه (kg.ha^{-1}) ۳۷۰/۵ است که مربوط به سطح کاربرد زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار می باشد. Um *et al* (1996) اظهار داشتند که مصرف زئولیت در برج باعث افزایش معنی داری در میزان عملکرد

روی تعداد دانه پر در خوشه از لحاظ آماری در سطح یک درصد معنی دار گردید اما اثر متقابل زئولیت در نیتروژن بر روی تعداد دانه پر در خوشه از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات ساده (جدول ۲) مشاهده می گردد که بالاترین تعداد دانه پر در خوشه مربوط به سطح کاربرد زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار می باشد. هر چند که اختلاف این سطح با سطحی که در آن زئولیت به میزان ۶ تن استفاده شده بود از لحاظ آماری معنی دار نگردید. Tsadilas *et al* (1997) در تحقیقی که بر روی گندم انجام شد، نشان دادند که استفاده از زئولیت، باروری کل محصول گندم (ساقه خشک و بذر) را افزایش می دهد. همچنین مطابق با نتایج حاصل از جدول فوق بالاترین تعداد دانه پر در خوشه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد. هر چند که اختلاف این سطح با سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار از لحاظ آماری معنی دار نگردید. تقی زاده و همکاران (۱۳۸۷) در بررسی خود بر روی برنج مشاهده نمودند که با افزایش مقدار کود نیتروژن تعداد دانه پر در خوشه افزایش می یابد به طوری که بالاترین تعداد دانه پر در خوشه در تیمار آبیاری ۵ روز یکبار و مصرف ۹۰ کیلوگرم نیتروژن و کمترین تعداد دانه پر در خوشه در تیمار غرقاب دائم و عدم کاربرد کود نیتروژن به دست آمد. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین تعداد دانه پر در خوشه گیاه (۱۵۱/۸۳) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می باشد، هر چند که اختلاف این تیمار با سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار تحت همین شرایط از لحاظ

همکاران، ۱۳۷۴). با این حال فرآیند رشد و نموی نظیر سیستم ریشه‌ای گسترده، سرعت رشد بالا در طول مرحله رویشی، تشکیل مخزن با بهره‌وری بهتر، اندازه مخزن بیشتر، انتقال بیشتر کربوهیدرات‌ها از قسمت‌های رویشی گیاه به خوش‌چه ها و شاخص سطح برگ بالاتر در طول پر شدن دانه باعث افزایش عملکرد بالای دانه در ارقام پر محصول و هیبرید می‌شود (Yang *et al.*, 2002). همچنین بررسی غلام حسینی و همکاران (۱۳۸۷) نشان داد که زئولیت همراه با کود دامی از طریق نگهداری نیتروژن در توده کودی موجب فراوانی بیشتر نیتروژن برای گیاه شده که موجب افزایش عملکرد می‌شود. از این کانی طبیعی در کشاورزی به ویژه در زراعت، جهت جذب بیشتر نیتروژن و آزاد سازی کنترل شده آن و بالا بودن نسبت پتابسیم به سدیم آن از این کانی طبیعی استفاده کرد.

تشکر و قدردانی

تحقیق فوق بر گرفته از طرح پژوهشی (بررسی کاربرد زئولیت و نیتروژن بر رشد، عملکرد و اجزاء عملکرد برنج رقم هاشمی) می‌باشد که با حمایت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر به اجرا درآمده است، بدین وسیله از آن واحد دانشگاهی تقدير و تشکر به عمل می‌آید.

شده است. همچنین مطابق با نتایج حاصل از جدول فوق بالاترین عملکرد دانه مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. هر چند که اختلاف این سطح با سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار از لحاظ آماری معنی دار نگردید. همچنین با توجه به جدول مقایسه میانگین های اثرات متقابل (جدول ۳) مشاهده می‌گردد که در شرایط عدم کاربرد زئولیت بالاترین عملکرد دانه (۳۷۲۷/۸ kg.ha⁻¹) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. همچنین در شرایطی که از زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین عملکرد دانه (۳۹۵۵/۵ kg.ha⁻¹) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. در شرایطی که از زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار استفاده گردید، بالاترین عملکرد دانه گیاه (۴۵۱۶/۳ kg.ha⁻¹) مربوط به سطح کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. عملکرد دانه در برنج برآیند عواملی مانند طول دوره رشد، سرعت و ارتباط بسیاری از فرآیندهای حیاتی در مراحل نمو گیاهی است و هیچ فرآیندی به تنها یک کلید دسترسی به حداقل پتانسیل عملکرد دانه را در اختیار نمی‌گذارد (هاشمی دزفولی و

جدول ۱- تجزیه واریانس برخی از صفات مورد بررسی برنج

میانگین مربعات									منابع تغییر
عملکرد دانه	تعداد دانه پر در خوشه	تعداد کل خوشه	تعداد خوشه چه پر در خوشه	تعداد خوشه چه پر در خوشه	تعداد خوشه چه پوک در خوشه	طول خوشه	ارتفاع گیاه	درجه آزادی	
۱۵۵۴۰/۲/۷۴ns	۵۰۶/۸۹**	۸۰۲/۲۵**	۹۵۰/۷۴**	۱۱/۲۸ns	۴/۴۷ns	۵۵۱/۸۶**	۲		تکرار
۸۲۸۲۷۸/۷۵**	۱۶۱۰/۰۶**	۱۶۳۰/۰۱**	۲۱۷۱/۹۳**	۲۷/۴۱ns	۲۲/۳۶*	۵۰۵/۵۴**	۲		زئولیت
۱۱۷۹۹۳۰/۹۴**	۲۴۶۷/۸۰**	۲۷۸۹/۳۶**	۳۳۱۷/۱۹**	۱/۹۶ns	۳۱/۵۱**	۴۶۴/۴۸**	۳		نیتروژن
۲۲۷۲۱۱/۲۰**	۱۱۷/۲۶ns	۲۲۸/۸۲**	۳۱۰/۶۴**	۳۲/۹۰*	۲/۷۴ns	۳۷/۳۰*	۶		زئولیت×نیتروژن
۲۸۷۳۳/۲۶	۵۸/۷۲	۳۸/۹۱	۶۲/۴۹	۱۲/۱۷	۵/۹۲	۱۴/۷۸	۲۲		خطا
۴/۸۱	۵/۱۱	۴/۲۵	۶/۲۱	۱۸/۰۸	۹/۲۲	۴/۱۴			(درصد) C.V

* و ** به ترتیب فاقد اختلاف معنی دار، اختلاف معنی دار در سطح ۰/۵٪ و اختلاف معنی دار در سطح ۰/۱٪ ns

جدول ۲- مقایسه میانگین های اثرات ساده کاربرد زئولیت و نیتروژن بر روی صفات مورد آزمون

عملکرد دانه (kg.ha ⁻¹)	تعداد دانه پر در خوش در خوش	تعداد کل خوشه چه در خوش	تعداد خوشه چه پر در خوش	تعداد خوشه چه پوک در خوش	طول خوشه (cm)	ارتفاع گیاه (cm)	تیمارها
کاربرد زئولیت							
۳۲۷۰/۸۵c	۱۳۶/۷۰b	۱۳۴/۳۶c	۱۱۲/۵۵c	۲۰/۱۴a	۲۴/۹۱b	۸۶/۶۸c	بدون کاربرد زئولیت
۳۵۰۲/۴۷b	۱۵۳/۶۳a	۱۴۷/۶۱b	۱۲۹/۷۳b	۱۷/۵۴a	۲۶/۵۹ab	۹۲/۱۰b	کاربرد زئولیت به میزان ۶ تن در هکتار
۳۷۹۵/۱۱a	۱۵۸/۸۵a	۱۵۷/۵۹a	۱۳۹/۰۷a	۲۰/۱۸a	۲۷/۶۱a	۹۹/۶۰a	کاربرد زئولیت به میزان ۱۲ تن در هکتار
کاربرد نیتروژن							
۳۰۶۱/۲۰c	۱۲۶/۷۱c	۱۲۲/۴۸c	۱۰۱/۰۱c	۱۹/۲۶a	۲۳/۹۹b	۸۳/۱۰c	بدون کاربرد نیتروژن
۳۴۰۶/۹۱b	۱۴۸/۷۷b	۱۴۴/۳۷b	۱۲۴/۴۲b	۱۹/۹۵a	۲۵/۸۶ab	۹۲/۳۵b	کاربرد نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار
۳۸۰۷/۸۶a	۱۶۰/۲۲a	۱۶۱/۱۱a	۱۴۲/۲۱a	۱۸/۸۹a	۲۷/۳۵a	۹۵/۷۲b	کاربرد نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار
۳۸۱۵/۲۸a	۱۶۳/۲۱a	۱۵۸/۱۲a	۱۴۰/۸۵a	۱۹/۰۵a	۲۸/۲۸a	۱۰۰/۰۱a	کاربرد نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار

میانگین های هر ستون که دارای حروف مشترک می باشند، تفاوت شان از نظر آماری در سطح پنج درصد دانکن معنی دار نیست.

جدول ۳- مقایسه میانگین های اثرات متقابل کاربرد زئولیت و نیتروژن بر روی صفات مورد آزمون

زئولیت	کاربرد نیتروژن	ارتفاع گیاه (cm)	طول خوشه (cm)	تعداد خوشه پوک در خوشه	تعداد خوشه چه پر در خوشه	تعداد کل خوشه چه	تعداد خوشه	عملکرد دانه (kg.ha ⁻¹)
بدون کاربرد زئولیت	بدون کاربرد نیتروژن	۸۰/۰۳h	۲۲/۸۹c	۱۸/۱۴abc	۸۹/۶h	۱۱۴/۴1h	۱۲۰/۹۳f	۲۸۱۶/۱i
	کاربرد نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار	۸۷/۲۳fg	۲۴/۸۵bc	۱۹/۴۹abc	۱۱۳/۷۶fg	۱۳۳/۲۵fg	۱۳۱/۶۶ef	۳۱۸۶/۹gh
	کاربرد نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار	۸۹/۰۳efg	۲۵/۵۱bc	۲۲/۶۶a	۱۱۶/۶۱efg	۱۳۹/۲۷ef	۱۴۲/۲۶de	۳۲۵۲/۷efgh
	کاربرد نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار	۹۰/۴۳efg	۲۶/۳۸abc	۲۰/۲۷abc	۱۳۰/۲۳cde	۱۵۰/۵۰cd	۱۵۱/۸۳cd	۳۷۲۷/۸bcd
	بدون کاربرد نیتروژن	۸۴/۰۶hg	۲۴/۷۹bc	۱۷/۸۵abc	۱۰۷/۰۷g	۱۲۴/۹۳gh	۱۲۶/۲۶f	۳۰۷۷/۷hi
	کاربرد نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار	۹۱/۳۶efd	۲۶/۲۶bc	۲۰/۰۱abc	۱۲۵/۰۵def	۱۴۵/۰۶de	۱۵۳/۶۳cd	۳۴۲۲/۰۱defg
	کاربرد نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار	۹۵/۱۰cde	۲۷/۸۱ab	۱۸/۶۳abc	۱۳۹/۱۶bcd	۱۵۷/۷۹bc	۱۶۲/۸۳abc	۳۵۵۴/۶cdef
	کاربرد نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار	۹۷/۸۶bcd	۲۷/۴۹abc	۱۳/۶۸c	۱۴۷/۶۷b	۱۶۲/۶۸b	۱۷۱/۸۰ab	۳۹۵۵/۵b
	بدون کاربرد نیتروژن	۸۵/۲۰fgh	۲۴/۳۰bc	۲۱/۷۸ab	۱۰۶/۳۳g	۱۲۸/۱۱g	۱۳۲/۹۳ef	۳۲۸۹/۸fgh
	کاربرد نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار	۹۸/۴۶bc	۲۶/۴۷abc	۲۰/۳۶abc	۱۳۴/۴۴bcd	۱۵۴/۸۱bcd	۱۶۱/۰۳bc	۳۶۱۱/۸cde
	کاربرد نیتروژن به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار	۱۰۳/۰۳b	۲۸/۷۲ab	۱۵/۳۹bc	۱۷۰/۸۷a	۱۸۶/۲۶a	۱۷۵/۴۶a	۴۵۱۶/۳a
	کاربرد نیتروژن به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار	۱۱۱/۷۳a	۳۰/۹۶a	۲۳/۲۰a	۱۴۴/۶۵bc	۱۶۱/۱۹bc	۱۶۶/۰۱abc	۳۷۶۲/۵bc

میانگین های هر ستون که دارای حروف مشترک می باشند، تفاوت شان از نظر آماری در سطح پنج درصد دانکن معنی دار نیست.

قلی زاده، آ.، م. اصفهانی، م. عزیزی. ۱۳۸۵. اثر تنش آب به همراه کاربرد زئولیت طبیعی بر خصوصیات کمی و کیفی گیاه داروئی بادرشبی. پژوهش و سازندگی. شماره ۷۳، ۹۷ ص.

مبصر، ح.، ق. نورمحمدی، و. فلاح، ف. درویش، ا. مجیدی. ۱۳۸۴. اثر مقادیر تقسیط نیتروژن بر عملکرد دانه برنج رقم طارم هاشمی. مجله علمی - پژوهشی علوم کشاورزی. سال یازدهم. شماره (۳): ۱۱۹-۱۰۹.

مصطفوی راد، م. و ر. طهماسبی سروستانی. ۱۳۸۲. ارزیابی اثرات کود نیتروژن بر عملکرد، اجزای عملکرد و انتقال مجدد ماده خشک در سه لاین برنج. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان. سال دهم. شماره دوم. ص ۳۱-۲۱.

هاشمی دزفولی، ا.، ع. کوچکی و م. بنایان اول. ۱۳۷۴. افزایش عملکرد گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۸۷ ص.

هنر نژاد، ر. ۱۳۸۱. بررسی همبستگی بین برخی از صفات کمی برنج با عملکرد دانه از طریق تجزیه علیت. مجله علوم زراعی ایران. جلد چهارم. شماره ۱. ص ۳۵-۲۵.

Biloni, M. and S. Bocchi. 2003. Nitrogen application in dry seeded delayed flooded rice in Italy. Nutr. Cycling Agroecosys. 67: 117-128.

Bindra, A. D., B. D. Kalia, and S. Kumar. 2000. Effect of N levels and dates of transplanting on growth, yield and yield attributes of scented rice. Advances in Agricultural research in India. 10: 45-48.

منابع

اصفهانی، م. ۱۳۷۷. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی و اکولوژی برنج. انتشارات دانشگاه گیلان.

امام، ی.، و م. نیکنژاد. ۱۳۷۳. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی. انتشارات دانشگاه شیراز.

تقی زاده، م.، م. اصفهانی، ن. دواتگر و ح. مدنی. ۱۳۸۷. تأثیر دور آبیاری و مقادیر مختلف نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد برنج رقم طارم هاشمی در رشت. یافته‌های نوین کشاورزی. شماره ۴: ۳۶۴-۳۵۳.

تیموریان، م.، م. الله قلی پور، ۵. پیردشتی و م. نصیری. ۱۳۸۸؛ واکنش علکرد و اجزای عملکرد سه رقم مختلف برنج در واکنش به محدودیت منبع و مخزن و کود نیتروژن. مجله پژوهش‌های تولید گیاهی. جلد شانزدهم. شماره سوم. ص ۶۶-۴۹.

زاهدی، ح. ۱۳۸۸. اکوفیزیولوژی تحمل به تنش کم آبی ارقام پیشرفت‌کننده کلزا با کاربرد زئولیت و سلنیوم. رساله دکتری رشته زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی. علوم و تحقیقات تهران. ۱۷۷ ص.

غلام حسینی، م.، ا. قلاوند و ا. جمشیدی. ۱۳۸۷. تأثیر رزیم آبیاری و تیمارهای کودی بر عملکرد دانه و غلظت عناصر در برگ و دانه آفتابگردان. پژوهش و سازندگی. زراعت و باگبانی. شماره ۷۹.

- Polat, E., M. Karaca, H. Demir, and A. Naci Onus.** 2004. Use of natural zeolite (clinoptilolite) in agriculture. Journal of Fruit Ornam. Plant Research. Special ed. 12: 183-189.
- Saha, A. and Y. Yamagishi.** 1998. Effect of time of nitrogen application on spikelet differentiation and degeneration of rice. Bot. Bull. Acad. Sin. 39: 119-123.
- Singh, S. and M. C. Jain.** 2000. Growth and yield response of traditional tall and improved semi-tall rice cultivars to moderate and high nitrogen, phosphorus and potassium levels. Indian Journal of Plant Physiology. 5: 38-46.
- Tsadilas,C. D., N. Voulgarakis, and M. Theophilous.** 1997. Natural agriculture research foundation. Institute of soil classification and moaning, Larissa, Greece.
- Um, M. H., P. K. Jung, J. Im, and K. T. Um.** 1998. Effect of zeolite application on rice yields by soil texture. Research reports of the rural development administration. pp 60-65.
- Wada, G., D. V. Argones, R. C. Argones.** 1989. Nitrogen absorption pattern of rice plant in the tropics. Japan. J Crop Sci. 58: 225-2.
- Yang, J., J. Zhang, L. Liu, Z. Wang, and Q. Zhu.** 2002. Carbon remobilization and grain filling IN Japonica/Indica hybrid rice subjected to postanthesis water deficits. Agronomy Journal. 94: 102-107.
- Yoshida, S.** 1983. Rice Symposium on potential productivity of filed crops under different environment. International rice research Institute. 103-129.
- Chabra, D., M. Kashaninejad, and S. Rafiee.** 2006. Study and comparison of waste contents in different rice dryers. Proceeding of the First National Rice Symposium. Amol, Iran.
- Clifton, R. A .**1985. Natural and synthetic zeolites, International circular. Washington, D. C.
- Gunter, E. A. and Y. S. Ovodov.** 2005. Effect of calcium, phosphate and nitrogen on cell growth and biosynthesis of cell wall polysaccharides by Silene vulgaris cell culture. Journal of Biotechnology. 117: 385-393.
- Mannan, M. A., M. S. U. Bhuiya, H. M. A. Hossain, and M. I. M. Akhand.** 2010. Optimization of nitrogen rate for aromatic basmati rice (*Oriza sativa* L.). Bangladesh J. Agri. Res. 35(1): 157-165.
- Manzoor, Z., R. I. Ali, T. H. Awan, N. Khalid, and M. Ahmad.** 2006. Appropriate time of nitrogen application to fine rice. J. Agric. Res. 44: 261-269.
- Mumpton, F. A.** 1999. La roca magica: Uses of natural Zeolite in agriculture and industry. Proceeding of the National Academy. 96: 3463-3470.
- Peng, S.** 2000. Sigle leaf and canopy photosynthesis of rice. In: Re-designing rice photosynthesis to increase yield. J. E. Sheehy, P. L. Mitchell and B. Hardy. International Rice Research Institute. Los Banos, Philippines.